

ஸ்ரீ :

ஹரி : ஒம் :

பகவானுடைய 10 அவதாரங்கள் க்ருஷ்ணாவதாரம் தான் பூர்ண அவதாரம். அவதாரங்கள் பூர்ணமான அவதாரம் க்ருஷ்ணாவதாரம், ஏன் கேட்டா ஜனனம் ஆரம்பிச்சு, அவவிரத ஸ்நாநம் முட்டும் தான் வைகுண்டத்துக்கு போய் சேர்முட்டும் இருந்து எல்லா காரியங்களையும் சுபமா முடுச்சுட்டு அதுக்கப்பறம் கௌம்பறது அப்படிங்கறது பூர்ணமான அவதாரம். அது மாதிரி 3 அவதாரம் பூர்ணமான அவதாரம். அது ந்ருஸிம்ஹ அவதாரம், ராமாவதாரம், க்ருஷ்ணாவதாரம். மீதி அவதாரங்களளாம் அப்படி அப்படியே அவாந்தரமா வந்து உடனே காரியத்த முடிக்கறது, மத்ஸ்ய அவதாரம், கூர்ம அவதாரம், பரசுராம அவதாரம்ல ராமனுக்கு ஒரு வில்லை குடுத்துட்டு உடனே கிளம்பிட்டார், பலராம அவதாரம்ல க்ருஷ்ணனுக்கு ஏதோ பக்க பலமா இருந்துட்டு அவர் கிளம்பினாரே ஒழிய மத்த எல்லா அவதாரமுமே வந்துட்டு உடனே பொய்ய்றது தான். வாமன அவதாரம்லாம் ஏதோ வந்தார், 5 வயசுல ப்ருஹ்மச்சாரியா வந்தார் வேலை முடிஞ்சுது த்ரிவிக்ரமனா இருந்துட்டு கௌம்பிட்டார், ஆனா சிறைச்சாலைல இருந்து உற்பத்தி ஆகி திருப்பி கம்சனை போய் த்வம்ஸம் பண்ற முட்டும் காத்திருந்து எல்லம் பண்ணவர் க்ருஷ்ணன். அதுனால க்ருஷ்ணனோட அவதாரம் என்னன்னா, ப்ரதானமா க்ருஷ்ணனோட அவதாரம் எதுக்குன்னா பகவத் கீதை, ஜனங்களுக்கு ஏதாவது சொல்லணும், ராமனுடைய கீதைனு ஒண்ணு இல்லை, பரசுராமனுடைய கீதை, ராமன் சொன்ன வார்த்தைனா ஏதோ ஸ்வயமா சொன்னது கொஞ்சம் இருக்குமே தவிர, வால்மீகி சொல்லியிருப்பார் ராமன் இப்படிலாம் சொல்லியிருக்கலாம்னு சொல்லலாமே ஒழிய, சண்டை நடக்கற இடத்துல போய் ஒரு உபதேசம் பண்றார் அப்படினா அப்ப க்ருஷ்ணனுடைய லீலை என்னனு நமக்கு புரியும், ஒரு சண்டை நடக்கற இடம், ஒரே மரண ஓலம், அடிதடி நடக்கற ஒரு இடத்துல பொயிட்டு, உபதேசம் பண்றேன்னு தேர் தட்டுல உக்காந்து உபதேசம் பண்றார்னா, அப்ப அந்த க்ருஷ்ணன் எப்பேர்பட்டவா்னு பாக்கணும், அப்படினா என்ன அர்த்தம்னா உபதேசம் பண்றது அர்ஜுனன் சமயத்துல உபதேசம் பண்ணும் போது மீதி ஏதுமே நடக்காது, அர்ஜுனனுக்கு உபதேசம் பண்ணும் போது வேர ஏதுமே நடக்கவே நடக்காது, இந்த உலகமே அப்படியே நின்னுடும், யாருமே ஒண்ணும் செய்ய மாட்டா, அந்த உபதேசத்த அவன் எடுத்துண்ட்ளானா இல்லையா, எடுத்துண்டு த்ருப்தி ஆயிட்டானனா, மறுபடியும் உலகம் இயங்க ஆரம்பிக்கும், உடனே யுத்தம் நடக்க ஆரம்பிக்கும், இந்த மாதிரி 18 அத்தியாயங்களை உபதேசம் பண்ணியிருக்கார், அப்பறம் 18 நாள் போர் முடிவுக்கு வந்துது, ஆகையால அந்த 18 அத்தியாயங்களை உபதேசம் பண்ணார், எதுக்கு உபதேசம் பண்ணார்னா, ஜீவன் யாரு, நான் யாரு, அர்ஜுனனை பாத்து கேக்கறார் நீ

யாருன்னு முதல்ல உனக்கு தெரியுமா, உன்ன யாரு உற்பத்தி பண்ணா, உன் உற்பத்திக்கு யாரு காரணம், இதலாம் சொல்றது, ஜீவன் உற்பத்திக்கு காரணம் என்னனு கேட்டா, ஜீவன் பண்ணக்கூடியதான பாவ புண்ணியங்கள் தான் காரணம், பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏத்தா மாதிரி ஜீவன்லாம் பொறக்கறது இந்த உலகத்துல, அதான் நியதி, ஒட்டு மாம்பழம் அதன் விதைய பூமில் ஊநினோம்நா, ஒட்டு மாம்பழம் காய்க்கும், மல்கோவா வா காய்க்கும், மல்கோவா விதைய ஊநினோம்நா ஒட்டு மாம்பழமா காய்க்கும் அப்படி காய்க்காது, அதுக்கேத்ததான, அந்த விதைல என்ன சக்தி இருக்கோ, அந்த சக்தி தான் மரமா மாறும், அப்ப நல்ல விதையா இருந்தா காய்கள் ருசியா இருக்கும், நல்ல விதையா இல்லாட்டி காய்கள் இருக்குமே தவிர, அது ருசியா இருக்குமானுலாம் பாக்க முடியாது, சில பழங்கள் வாய்லையே வெக்க முடியாது, பழங்கள் நல்ல ப்ரமாதமா இருக்கும், ஆனா ஒரே நாத்தமா நாளும், அப்படி சில மரங்கள் இருக்கு, சில பழங்கள் சின்னதா இருக்கும், ஆன நல்ல தித்திப்பா இருக்கும், அதுக்கு சக்கரை மாங்காய்னு பேரு, அது சின்ன பழமா இருக்கும், ஆன அவளோ தித்திப்பா இருக்கும், ஒவ்வொறு பழத்துக்கும் ஒவ்வொறு விதமான ருசியை குடுத்துருக்கான் பகவான், 18 நாள் தானே உபதேசம் பண்ணார், தன் வாயால சொன்னது, பகவத் கீதை க்ருஷ்ணணே சொல்லி சொல்லி அர்ஜுன்னுக்கு உரு ஏத்தினார், ஆன கடைசில க்ருஷ்ணண், அர்ஜுனா இத உனக்காக நான் சொல்லல, பிற்காலத்துல வற சந்ததியினருக்கு, இது தெரியனுங்கறதுக்காக சொன்னேன், அதுனால தான் இன்னைக்கு பகவத் கீதைய அழிக்கவே முடியாது, பகவத் கீதைல இருக்கற தாத்பர்யங்களளாம் யார் முழுசா தெருஞ்சுக்கறாளோ அவா இந்த உலகத்த ஜெயிக்கலாம், அவ்வளோ விஷயங்களை சொல்லியிருக்கார் அந்த பகவத் கீதைல. மஹாபாரதத்துல பகவத் கீதை தான் ப்ரதானம், ஆனா பகவத் கீதைல மஹாபாரதத்தோட எந்த விஷயமும் வராது, மொத்தமா கீதை அப்படினா உபதேசம் மட்டும் தான் போகுமே தவிர யாரும் உள்ள வரவேமாட்டா, துரியோதனாதிகளளாம் வருவா, வந்தாலும் க்ருஷ்ணனுடைய உபதேசத்துக்கு ஏத்தா மாதிரி தான் வருவா, க்ருஷ்ணன் உபதேசம் பன்றது, உபதேசம் என்பது 4 பேர் கேட்டு பலன் அடையறா மாதிரி இருக்கணும் அந்த உபதேசம், உபதேசம்னா ஹிதமா இருக்கணும், ஹிதமா இருக்கறதுனால அது ப்ரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது, சில பேர் ஹிதமா சொல்லுவா, பரவாயில்லை குழந்தைனு சொல்லுவா, அடுத்தாத்து குழந்தை கண்ணுல பென்சிலால கண்ண குத்திடுத்துன்னா, ஐயோ பாவம் குழந்தை தானே போனா போறதுனு நீங்க சொல்லலாம், பாதிக்கப்பட்ட அந்த குழந்தை கண்ணு போச்சா இல்லையா, அப்ப இது ஹிதமா, இந்த குழந்தை போனா போறதுனு விட்டுட்டோம்னா என்ன ஆகும் நாளைக்கு இன்னொரு குழந்தை கண்ண போய் குத்தும், அப்ப இது பெரிய பாதகத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டறது, அப்ப ஹிதம் அப்படிங்கறது மனசுக்கு ஹிதத்த குடுக்கறது மட்டும் கிடையாது, மனசுக்கு சந்தோஷத்த

குடுக்கணும், யாரையும் பாதிக்கக் கூடாது, சமுதாயத்த பாதிக்காத மாதிரி இருக்கணும், சமுதாயத்துல இருக்கற யாருக்கும் இதனால பாதிப்பு ஏற்படாம பலன் ஏற்படணும், ஒரு உபதேசம் பண்ணுனால அது வாழ்க்கைக்கு வரும் போது அந்த பலன்களை அவா அனுபவிச்சு, அத பத்தி நிறைய பேருக்கு ப்ரசாரம் பண்ணா மாதிரி இருந்தா அது ஹிதம், அத தான் உபதேசமனு சொல்றோம். உபதேசம் பண்ணா, உபதேசம் பண்ணுனா என்ன ப்ருஹ்மோபதேசம் பண்ணோம், ப்ருஹ்மோபதேசம் பண்ணுது என்ன காயத்திரி மந்திரத்த உபதேசம் பண்ணோம், காயத்திரி மந்திரத்த உபதேசம் பண்ணுனால யாருக்காவது கெடுதல் உண்டோ, இப்ப காயத்திரி ஜபம் எங்க ஆத்துல பண்ணுனால எங்க ஆத்துல சண்டை நடக்கறதுனு யாராவது சொல்லுவாளா, எங்க காயத்திரி ஜபவாதிகள் நடக்கலையோ, அங்க இந்த மாதிரியலாம் வரும், அது வராம இருக்கறதுக்கு தான் ஜபம் பண்ண சொல்றோம், சுந்தர காண்டம் பாராயணம் பண்ணா எந்த காரியமும் வெற்றி ஆகும், ராமாயணத்துல எவ்வளோ இருந்தாலும் சுந்தர காண்டம் தான் ப்ரதானம், ராமாயணத்த பொருத்த வரைக்கும் சுந்தர காண்டம் பாராயணம் பண்ணோம்னா ஒரு ஆத்துல, எல்லார் ஆத்துலையும் சண்டை இருக்க தான் செய்யும் அது இயற்கை, எல்லாரோட மனசும் ஒரே மாதிரி இருக்கறதுக்கு வாய்ப்பு இல்லை, 10 நாள் ஒரே கொள்கைல இருக்கும் மனசு, 11வது நாள் வரும் போது வேற பெரிய கவலைகள் வரும் போது இந்த கவலைகள் கொறஞ்சுடும், எப்படி சேத்துல ஒரு செங்கல் வெக்கறோம், செங்கல் வெக்கும் போது சேத்துல ஒரு செங்கல் தான் கண்ணுக்கு தெரியறது, ஆனா அந்த செங்கல் மேல இன்னொரு செங்கல் வெக்கும் போது முன்னாடி இருந்த செங்கல் கீழ போய்டும், இந்த செங்கல் மேல வந்துடும், அதுக்கு மேல ஒரு செங்கல் ஏத்தினோம்னா 1, 2 கீழ இருக்கும் 3வது செங்கல் மேல இருக்கும், 4வது ஏத்தினா 1,2,3 கீழ இருக்கும் 4வது மேல இருக்கும் இது தான் க்ரமம், இதுக்குதான் ஆவர்த்தினு பேர், இந்த க்ரமத்த தான் அத்யயனம் பண்ண சொல்றது, செங்கல் எப்படி கீழ பொதஞ்சுருக்கு, முதலாவது கல் எங்க இருக்கு, நம்ம கண்ணுக்கே தெரியாது, கீழ பொயிடுத்துல்ல, 4வது செங்கல் தான் நம்ம கண்ணுக்கு தெரியறது, 3,2,1 லாம் கண்ணுக்கே தெரியல 4வது செங்கல் மட்டும் தான் நம்ம கண்ணுக்கு தெரியறது, அதுனால 4வது ஆவர்த்தி சொல்லும் போது 1,2,3 வாட்டி பாடம் பண்ணிப் பண்ணி என்ன ஆகும் கண்ணுக்கே தெரியாது அப்ப அத பத்தி நமக்கு தேவையில்லை அது ஏற்கனவே நமக்கு நொற்று ஆயிருக்கும் இந்த க்ரமங்கள், அப்ப கவலைகளும் இந்த மாதிரி தான், பஞ்சாதிகளும் இப்படி தான் சொல்றா, நம்ம கவலைகளும் இப்படி தான், பஞ்சாதிகளல் நெரடல் நிறைய இருக்கும் ஒரே மாதிரியே வரும், ஒரே மாதிரியே அடுத்த பஞ்சாதியும் வரும் ஆன கொஞ்சம் மாறுபடும், அப்ப கவலை படும் போதும் இதே rules, மனிதனுடைய மனசு கவலை வரும் போதும் இதே rules, அப்ப சுந்தர காண்டம் பாராயணம் பண்ணா கவலைகள் தீரும் அப்படினு ராமாயணத்துல

ப்ரதானம், மஹாபாரதத்துல பகவத் கீதை தான் ப்ரதானம், பாகவத்த்துல தசமஸ்கந்தம் 10வது ஸ்கந்தம் இருக்கு, அது க்ருஷ்ணனுடைய வர்ணனை க்ருஷ்ணனுடைய பிறப்ப சொல்லி எல்லாம் சொல்றது, 24000 ஸ்லோகம் ராமாயணம், 24000 ஸ்லோகத்துல சுந்தர காண்டம் 68 ஸர்க்கம், அந்த 68 ஸர்க்கம் தான் ப்ரதானம், என்ன ப்ரதானம்னா ஆச்சார்யன் உலகத்துக்கே எல்லா கவலையும் போக்கடிக்கக் கூடியதான தாயருக்கு ஒரு கவலை ஏற்பட்டுது, பெருமாளுக்கு ஒரு கவலை ஏற்பட்டுது, இந்த தாயார் பெருமாள் 2 பேரோட கவலையையும் போக்கடிக்கக் கூடியவர் யாருன்னா, ஆச்சார்யனாகப் போன ஆஞ்சனேயன், இவர் தான் 2 பேரோட கவலையையும் போக்கடிச்சவர். ஆக தாயார் பெருமாள் கவலையை போக்கடிக்கக் கூடியவரான ஆச்சார்யன் ஸ்ரேஷ்டம், உயர்ந்ததுனு அப்படினு காட்டக்கூடியது சுந்தர காண்டம், பாராயணம் பண்ணா, ஆச்சார்யனுடைய கடாசூழ் கிடைக்கும். அதுனால தான் பாராயணம் பண்ண சொல்றது, யாராவது சுந்தர காண்டம் பாராயணம் பண்ணேன், வீணா பொயிடேன்னு யாரையாவது சொல்ல சொல்லுங்கோ இந்த சமுதாயத்துல, யாரும் சொல்ல முடியாது, சுந்தர காண்டம் பண்ணோம் விக்காத வீடு வித்துடும், தீராத வியாதி தீர்ந்துடும், குழந்தை நல்ல மார்க் வாங்கணும்னா சுந்தர காண்டம், ஆனா சில சமயத்துல சுந்தர காண்டம் பாராயணம் பண்ணா சரி வரலெனு சொன்னா அவாள முதல்ல விஜாரிக்கணும், சுந்தர காண்டம் பண்ண முறை எப்படினு பாக்கணும், அந்த க்ரமங்கள், முதல்ல சங்கல்பம் பண்ணது எப்படி பண்ணியிருக்கணும் இதல்லாம் பாக்கணும். சுந்தர காண்டம் பாராயணம் பண்ணா எல்லா கஷ்டமும் சரியாகும்னு நம்பணும், நம்பிக்கை தானே மதம், மதங்கள் நா என்ன நம்பிக்கை தான், சம்ப்ரதாயம்னா என்ன எம்பெருமான் தாயருக்கு உபதேசம் பண்ணார், தாயர் விஷ்வக்சேனருக்கு உபதேசம் பண்ணார், விஷ்வக்சேனர் நம்மாழ்வாருக்கு உபதேசம் பண்ணார், அப்படியே ஒவ்வொருத்தறா உபதேசம் பண்ணி இப்ப இது வரைக்கும் வந்துருக்கு, இப்ப ஆச்சார்யன் நமக்கு உபதேசம் பண்ணார், இதான் சம்ப்ரதாயம், சம்ப்ரதாயம்னா என்ன கை கால் அலம்பிண்டு 12 திருமண் இட்டுக்கறது சம்ப்ரதாயம் இல்லை, சம்ப்ரதாயம்னா என்னனா பெருமாள் உபதேசம் பண்ண விஷயங்களை தாயார் ஏத்துண்டு, தாயார் உபதேசம் பண்ணதை சேனை முதலியார், சேனை முதலியாருக்கு அப்பறம் நம்மாழ்வார், நம்மாழ்வாருக்கு அப்பறம் எல்லாரும் உபதேசம் பண்ணி இப்ப இருக்கற ஆச்சார்யன் சம்ப்ரதாயத்த பத்தி சொல்ரா, சம்ப்ரதாயம்னா பரமாத்மாவினுடைய கல்யாண குணங்களை பத்தி சொல்றது தான் சம்ப்ரதாயம், அப்ப பகவான் யாரு, பகவானுடைய சொத்து எல்லாம் பகவான் கிட்ட போய் சேரணும், எல்லாமே பகவானுடைய சொத்து தான், நம்ம சொத்து எதுவுமே இல்லை, எல்லாம் எம்பெருமான் அப்படிங்கற பாரத்தை அவன் மேல போட்டுடணும், இப்ப சில பேர் நம்மால முடிஞ்ச அளவுக்கு சமாளிக்கறோம், ரொம்ப கஷ்டங்கள் வரும் போது என்ன

சொல்றோம் சரி பெருமாள் மேல பாரத்த போடு அப்படினா ஊர்ல இருக்கற பாரத்தை எல்லாம் அவர் தான் சுமக்கறார், ஊர்ல இருக்கற பாரத்தை எல்லாம் அவர் சுமக்கறதுக்கு அவருக்கு சக்தி இருக்கு அதுனால தைரியமா போறோம், ஒரு ஆத்துல நம்ம கதவ பூட்டாம வறோம், பொயிட்டு வறோம்னு சொல்லிட்டு கதவ திறந்து வெச்சுட்டு வறோம், என்ன தைரியத்துல திறந்து வெச்சுட்டு வறோம் ஆத்துல இருக்கா யாரோ இருக்கா பாத்துக்கப்போறா, அவா இருக்கும் போது ஆத்த பத்தி நமக்கு ஞாபகம் வருமா, இறங்கினதும் அடுத்த விஷயம் ஞாபகம் வருமே தவிர ஐயய்யோ திறந்து போட்டு வந்துட்டோமேனு ஞாபகம் வருமா வராது, இதே ஆத்துல யாருமே இல்லாதப்ப பூட்டாம வந்துட்டா, பஸ்ல ஏறினதுமே ஞாபகம் வரும், திரும்பி ஏறங்கி வந்து பூட்டுவோம், அதுனால உன் அதிர்ஷ்டம் ஆத்துல சாமான் இருந்தாலும் இருக்கும், இல்ல திருடன் தூக்கிண்டு போனாலும் போகும், அவன் அதிர்ஷ்டம் எப்படியோ, திருடனுக்கு அதிர்ஷ்டம் இருந்தா உனக்கு துரத்ருஷ்டம், உனக்கு அதிர்ஷ்டம் இருந்தா திருடனுக்கு துரத்ருஷ்டம், அப்ப இதுல எது காரணமா இருக்கு கதவ திறந்து வெக்கறது தான், அப்ப பெருமாள் மேல பாரத்த போட்டு பெருமாள் தாங்கறார்னா என்ன அர்த்தம்னா அவன மிஞ்ஜி யாரும் இல்லைங்கற நம்பிக்கை வரணும், க்ருஷ்ணனை தவிர்த்து யாரும் எதுவும் பண்ணிட முடியாது அப்படினு அவன்கிட்ட இருந்துட்டா அவன் காப்பாத்துவான், க்ருஷ்ணன் தான் நமக்கு எல்லாம், ஸர்வம் க்ருஷ்ணார்பணமனு சொல்றோம்ல எந்த கர்மா பண்ணாலும், கடைசில ஸகலம் க்ருஷ்ணார்பண மஸ்து அப்படினு சொல்லிட்டு தீர்த்தம் சேக்கறோம் இல்லையா, நான் எதுவுமே செய்யலை, எனக்கு எதுவுமே கிடையாது, எல்லம் நீ பன்றது, உனக்கு என்னென்ன சந்தோஷமோ அதெல்லாம் என்மூலமாக பண்ணி வைக்கிறாய், அப்படினு பெருமாள் கிட்ட கைகூப்பிட்டா போதும், வெரும கைகூப்பிட்டா ஒண்ணும் ஆகாது, ஒரு பட்டத்துல எதுவுமே பேசாம கை கால மட்டும் ஆட்டினா யார் பார்ப்பா படத்த, அதே பேசிட்டா, அதுல இருக்கற ஏற்றத் தாழ்வுகள், எல்லாம் சேர்ந்து அந்த படம் ஓடும், அந்த மாதிரி வெரும கை கூப்பறதுனால மட்டும் பக்தி வராது, ஹ்ருதயபூர்வமா இருக்குணும், விஷயம் இருக்கணும், எம்பெருமான் காப்பாத்துவாங்கற விஷயத்தோட இருந்து கைகூப்பினா பெருமாள் என்ன செய்வார் காப்பாத்துவார், திரௌபதி விஷயத்துல அப்படித்தானே ஆச்சு, திரௌபதி விஷயத்துல என்னாச்சு அப்படினா, செய்யக் கூடாத காரியத்த செஞ்சா, துரியோதனாதிகள் திரௌபதி சபைக்கு அடிச்சுண்டு வந்தா, சபைல இவ்வளோ புருஷா இருக்கற இடத்துல ஒரு ஸ்திரீ வந்து, அதுனால ஒரு சபைல ஸ்திரீ இருக்கக்கூடாதுனு யாரும் சொல்லல, சபைல த்ருதராஷ்டிரன் ஒக்காந்துண்டு இருக்கும் போது காந்தாரியும் ஒக்காந்துண்டு இருப்பா, அது உட்காரலாம், சபைல ஸ்திரீகளுக்கு இடம் இல்லைனு சொல்லல மஹாபாரதத்துல, மஹாபாரதம் ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்றம் குடுத்துருக்கு

இல்லைனு சொல்லல, ஆனா இவ்வளோ பெரியோர்கள் ஒக்காந்துண்டு இருக்கற சபைல ஒரு ஸ்த்ரீயை தலை முடிய புடிச்சு இழுத்துண்டு வரதுங்கறது எந்த விதத்துல நியாயம் ஆகும், இதலாம் பகவான் பாத்துண்டு தான் இருக்கார், திரௌபதிய அவன் சொன்ன வார்த்தை, மஹாபாரதம் நடக்காம இருக்கறதுக்கு என்ன செய்யணும், யுத்தம் நடக்காம இருக்கணும்னா என்ன செய்யணும்னா க்ருஷ்ணனை கட்டிப் போடு, க்ருஷ்ணனை கட்டிப் போட்டுட்டா தூதுக்கு போக மாட்டான், சண்டை வராது, திரௌபதிக்கு மொட்டை அடிச்சுடணும், ஏன்னு கேட்டா தலை முடி இருந்தா தானே, இந்த பீமன் வந்து துச்சாதனை அடிச்சு அவன் ரத்தத்தை கூந்தல்ல தடவணும், தலை முடியே இல்லைனா ப்ரச்சனையே இல்லை பாரு அப்படினு சொன்னானாம், இப்ப திரௌபதி அப்படி சபைக்கு வந்ததுனால சரியான முறைல அழைக்கல, திரௌபதிய இப்படியா அடிச்சுண்டு வரணும் பாவமில்லை, எவ்வளோ கொடுமை, அந்த இடத்துல இருந்த திரௌபதியோட மனசு என்ன பாடு பட்டுக்கும், எத்தனை கஷ்டப்பட்டுக்கும் அவ மனசு, அப்ப அவ தன் மானத்த காப்பாத்திக்க எவ்வளவோ முயற்சி பண்ணா, முயற்சி பண்ணி பண்ணி முடியலைனதும் தான் கை கூப்பினா, கை கூப்பினதும் பெருமாள் காப்பாத்தினார், உடனே திரௌபதி ரொம்ப சந்தோஷம்து சொன்னா, அப்ப பெருமாள் சொன்னாராம் நான் ஒண்ணுமே செய்யலையேனு சொன்னாராம் க்ருஷ்ணன், அப்ப திரௌபதி சொன்னாளாம் நீ ஒண்ணும் செய்யலை, உன் நாமா தான் செஞ்சது, நீ வர வேண்டாம் க்ருஷ்ணாங்கற அந்த நாமா போதும்னாளாம், அப்ப அந்த நாமாக்கே அந்த சக்தினா அவனுக்கு எவ்வளோ சக்தி இருக்கும், ஆகையினால க்ருஷ்ணனோட அவதாரம்து சொல்றது, அம்ருதத்த சாப்பட்டு மாதிரி, க்ருஷ்ணனோட விஷயங்களை சொல்றது அம்ருத சாகரம், க்ருஷ்ணனுடைய அந்த அம்ருத சாகரத்துல நஞ்ஞுண்டே இருந்தா நமக்கு நல்லது கிடைக்கும். க்ருஷ்ணா, க்ருஷ்ணா.